REFLECȚII ASUPRA FENOMENULUI PROSTITUȚIEI ȘI PROXENETISMULUI

Diana HAMÂC
CZU: 343.544/.545 diana_hamac@yahoo.com

Oamenii au judecat pe alții și au fost judecați din toate timpurile. Au fost discriminați din cauza religiei pe care o confesează, din cauza viziunilor politice pe care le vociferă și, nu în ultimul rând, pentru comportamentul ce îl au în societate.

Comportamentul, la rândul său, presupune modalitatea de a acționa în multiple situații de diversă complexitate. Ansamblul acestor manifestări ale oamenilor reprezintă exteriorizarea trăirilor interioare. Or, fiecare trăire interioară poate conduce la mari realizări profesionale, o carieră de succes sau, ceea ce de multe ori se întâmplă și conduce la un comportament amoral și judecat de alții. Societatea actuală este însetată de senzații tari, de discuții aprinse și mai puțin atrage atenția la grijile și nevoile celor din jur. Or, persoanele ce recurg la activitatea de practicare a prostituției sunt, de regulă, nesigure pe sine, molestate în copilărie, au fost victime ale bullying-ului în anii de școală, iar în momentul potrivit nu au dispus de ajutor calificat, de părinți alături care să le susțină.

Totodată, și proxeneții sunt de diferite condiţii, de la cei cu un aprig sentiment de sărăcie, lacomi de acumularea de venituri ușoare, până la persoane „onorabile”, cu un nume greu în societate. Se lansează în afaceri de comercializare a sexului persoane inadaptate social, instabile psihoemoțional, imature social, sadiști, dar şi persoane verticale, cu un intens simţ pragmatic, interesate de acest mod relativ uşor de a obține venituri. Deseori rolul proxenetului este exercitat de femei, care în literatura de specialitate sunt denumite „madam” sau „matroane”. Această funcție este, de obicei, îndeplinită de o fostă prostituată, relativ tânără, sau de o femeie caracterizată prin spirit de iniţiativă şi simţ deosebit de dezvoltat al afacerilor [1, p. 153].

Astfel, din cele mai vechi timpuri, persoanele ce efectuau activitatea de prostituție și proxenetism au fost mereu blamate și discutate

intens și aprig de către societate. Moravurile și atitudinea umanului în materie de sexualitate și de exteriorizare a sexualității. Aspectul geografic cât și cel temporal au determinat o manifestare a atitudinii față de prostituție și proxenetism.

Proxenetismul este o infracțiune ce își are originile din cele mai vechi timpuri. Casele de toleranță, lupanarele, bordelurile legale, casele de prostituție, străzile cu felinare roșii, au pus bazele așa-numitului fenomen al prostituției.

Termenul „prostituţie" este de provenienţă latină şi se traduce ca „expunere spre vânzare" [2, p. 385]. Prin prostituţie se subînțelege prestarea sistematică a serviciilor sexuale persoanelor cointeresate pentru anumite recompense materiale.

În perioada antică, atât în Roma cât și în Grecia, prostituția era o activitate ce se practica fără mari ezitări și se practica la o scară largă. Prostituatele având un statut și „beneficiau" de o calificare și de un grad de respect cuvenit. În această ordine de idei, la Roma, prostituția era catalogată drept o activitate inevitabilă și extrem de necesară și un factor foarte important este că era și contra cost. Prostituatele romane aveau obligația să poarte un anumit tip de vestimentație, și anume – o togă scurtă, pentru a le putea diferenția de celelalte femei din societate. Totodată, deși erau constrânse să poarte această togă, ele găseau modalități de a se evidenția, se îmbrăcau în culori vii și chiar își decolorau părul. Prostituția în Roma Antică a fost practicată și de femei dar și de bărbați de orientare homosexuală, acest moment fiind întipărit și în frescele romane, ceea ce denotă că astfel de „ relații" își au originile din cele mai vechi timpuri.

În Grecia Antică, existau două tipuri de prostituate: cele accesibile tuturor cetățenilor, cele de tavernă /de stradă și hetairele – prostituatele curtezane.

Prostituția pe parcursul trecerii timpului a fost practicată sub mai multe forme, dar de regulă, într-o strânsă conexiune cu proxenetismul, deoarece exista premisa unui profit la terților de pe urma plăcerilor sexuale. Una dintre cele mai vechi și cunoscute modalități de practicare a prostituției a fost în bordeluri/case de toleranță.

România, ca stat, a reglementat practicarea prostituției printr-un regulament încă în anul 1895, care restricționa plimbările prosti-

tuatelor pe principalele străzi și atracții ale Bucureștiului, iar un factor distinctiv și oarecum bizar a fost că femeile care doreau să practice activitatea de prostituție erau nevoite să se înregistreze la Poliție și la Serviciul sanitar [3].

Totodată, poziția Bisericii Ortodoxe române și a altor biserici creștine despre prostituție este destul de categorică și dură, or, „prostituția este o formă denaturată a actului intim dintre femeie și bărbat, a legăturii firești puse de Dumnezeu în prima pereche de oameni, în vederea nașterii de prunci. Biserica nu a încetat și nu va înceta să apere demnitatea persoanei umane și să dezaprobe prostituția și incestul” [4].

Proxenetismul ca fenomen social reprezintă o parte imposibil de desprins a prostituției care constă în activitatea de organizare şi exploatare a acesteia. Prostituția ca fenomen juridic reprezintă activitatea sistematică, care poate avea statut de meserie sau ocupaţie ilegală, de practicare a raporturilor sexuale în schimbul procurării foloaselor materiale, care se caracterizează prin indiferenţa emoţională şi lipsa alegerii sau preferinţelor individuale faţă de client, la persoana care practică activitatea nominalizată. Proxenetismul ca fenomen juridic reprezintă un ansamblu de acţiuni ilegale ale proxenetului îndreptate spre antrenarea persoanei la practicarea prostituţiei, organizarea practicării prostituţiei şi tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Actualmente, fenomenul proxenetismului se dezvoltă sub alte aspecte. Video chat-urile, deși încă nu este o reglementare juridică clară și concisă, asupra acestei activități, este clar că este o nouă ramură a activității de proxenetism. Argumentul major ar fi, că proprietarul încăperii în care așa-zisele „modele” prestează „serviciile”, obține foloase din activitatea acestora. Adesea persoanele sunt ademenite de promisiuni ce țin de venituri extrem de mari, condiții favorabile de muncă, acces la produse cosmetice de calitate superioară etc.

Putem spune cu certitudine că depinde de fiecare persoană în parte ce activitate decide să desfășoare, însă orice activitate ce contravine legii este a priori un punct negru în parcursul ulterior al acesteia.

Referințe:

1. OANCEA, Iu. *Prostituția și proxenetismul (aspecte juridice, criminologice, istorice)*/Teză de doctorat. Chișinău, 2012.

2. BÎRGĂU, M. *Criminologie (Curs universitar).* Ed. a 2-a rev. și compl. Chișinău, 2010.
3. DOBRINOIU, V, NEAGU, N. *Drept penal. Partea specială.* București: Universul juridic, 2011.
4. www.chatolica.ro – Poziția Bisericii Catolice cu privire la dezincriminarea prostituției